

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Historia literatury polskiej do roku 1918
Kierunek:	Filologia polska, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2013
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Historia literatury polskiej dop roku 1918
Rok/Semestr:	II/3
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Bagłajewski Arkadiusz, dr hab.
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Poziom trudności:	średnio zaawansowany
Wstępne wymagania:	Zajęcia obowiązkowe. Zapisy do grup do wyczerpania limitu przyjęć.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> dyskusja dydaktyczna ekspozycja konsultacje objaśnienie lub wyjaśnienie
Zakres tematów:	<p>Tematyka konwersatorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> Ballada jako gatunek romantyczny – synkretyzm. Ballady Mickiewicza – historyzm, metafizyka, natura; „Ja” romantyczne wobec tajemnicy bytu. Wyobrażenia akwatycka i wyobrażenia „grozy” Mickiewicza. <i>Maria Antoniego Malczewskiego</i> – romantyczna powieść poetycka. Koncepcja człowieka a doznanie pesymizmu poznawczego i melancholii. Dwa wymiary losu: metafizyka i rozpacz ontyczna. Koncepcja świata skażonego grzechem. Natura „ukraińska” i historia jako figury zapomnienia i rozpacz. Duch dawnej Polski i nowożytnie rozpoznanie rozpaczystego wobec chrześcijańskiej lekcji śmierci. <i>Konrad Wallenrod</i> – historia i historyzm wobec maski jako figury egzystencjalnej i ontycznej – zjawisko „nieprzejrzystości” bytu; historyzm maski a Mickiewiczowska wizja średniowiecza i rozpoznanie współczesności; tragizm i moralny heroizm bohatera; różne wymiary pośmiertnego życia Konrada Wallenroda – wallenrodyzm wieku XIX i XX.. <i>Dziadyc. II</i> – formowanie utworu (rekonstrukcja Pignonia); ludowość i jej wymiary; koncepcja losu wobec doznania egzystencjalnej dziwności i powtarzalności istnienia; żywi i umarli: wpływ świata „niewidzialnego” na „widzialny” jako romantyczne rozpoznanie ontologiczne; porządek kosmosu i zagadka duchów; obrzęd, magia, rytuał – dramat słowiański jako nowa formuła dzieła dramatycznego. <i>Dziadyc. IV</i> – biografia Gustawa jako biografia bohatera egzystencji; upiór romantyczny a ontyczna tajemnica i wielowymiarowy charakter osoby - nocna strona bytu, ambiwalencje przeżyć i doznań; „szaleństwo” i metoda – polemika światopoglądowa między Gustawem i Księdzem: „Ewangelija” i „nieszczęście”. <i>Dziadyc. III</i> -dramat historyczny i polityczny; historia – sposób jej ujęcia, biblijne paralele; los pokolenia wobec współczesności i symboliczny wymiar losuspiskowców i jednostki; męczeństwo a optymizm historyczny, dlaczego, wedle późniejszej formuły „umierać musi, co ma żyć?”; dyskusje i dyskutujący w <i>Dziadach</i> polskiej historii – polskie wczoraj i dziś, „przeklęte” problemy: Salon warszawski, Bal u Senatora; Polacy i Rosjanie w <i>Dziadach</i>- sens metafizyczny ucisku i ofiary; Rosja w <i>Ustępie</i> jako figura Zła; koncepcja poety i poezji – Słowo i słowa (dlaczego Konrad improwizuje?); wizyjność i oniryzm a „realizm” dramatu; dlaczego cela Konrada przeniesiona jest w zaświaty?; teodycea w <i>Dziadach</i>; mesjanizm w <i>Widzeniu</i> wobec mesjanizmu przedromantycznego: symbolika 40 i 4; romantyczny profetyzm; Bóg, diabeł i człowiek w <i>Dziadach</i>; <i>Dziady</i> jako romantyczny dramat formy otwartej – co ta formuła znaczy? Juliusz Słowacki: <i>Sen srebrny Salomei</i> – dwa plany historii: rewolucja i sfera mistycznych rewelacji; koliszczynna i męka ciała; sny i widzenia – ich symbolika; romantyczny teatr śmierci – wobec idei postępu mistycznego; romantyczny barok Słowackiego: sarmacki konkret i romantyczne otwarcie mistyczne; Calderon jako patron nowej formuły dramatu. <i>Nie-Boska Komedia</i> Zygmunta Krasińskiego – poeta i poezja: dramat poety „fałszywego”; świat historii i rewolucji (rewolucja nowożytna jako synteza doświadczenia dziejów); wizja rewolucji; to, co „boskie” i „nieboskie” w dramacie: wobec egzystencji i historii (starcie dwu postaw: Pankracego i hr. Henryka); doznanie katastrofy a providencjalizm; religijny wymiar ocalenia wobec Apokalipsy; dlaczego ginie Henryk, dlaczego Chrystus ukarał Pankracego?; Krasińskiego wizja dziejów.
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> końcowe zaliczenie pisemne obecność na zajęciach ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)

Literatura:	<p>Zalecanaliteratura (do zajęć konwersatoryjnych):</p> <p>Malczewski A., <i>Maria</i>, opr. R. Przybylski, Wrocław 1958, BN I 46; Mickiewicz A., <i>Wybór poezyj</i>, t. 1-2, opr. Cz. Zgorzelski, Wrocław 1974 – 1986, BN I 6, 66; Mickiewicz A., <i>Konrad Wallenrod</i>, opr. S. Chwin, Wrocław 1991, BN I 72.; Mickiewicz A., <i>Dziady. Część II, IV i I</i>, opr. S. Pigoń, post. Z. Stefanowska, Warszawa 1977.; Mickiewicz A., <i>Dziady. Część III</i>, opr. S. Pigoń, post. Z. Stefanowska, Warszawa 1984; Słowacki J., <i>Sen srebrny Salomei</i>, opr. A. Kowalczykowa, Wrocław 1992, BN I 57; Krasieński Z., <i>Nie – Boska komedia</i>, opr. M. Janion i M. Grabowska, Wrocław 1974, BN I 24.</p> <p>Janion M., <i>Prace wybrane</i>, red. M. Czermińska, t. 1-5, Kraków 2000 – 2003; Janion M., Żmigrodzka M., <i>Romantyzm i historia</i>, Warszawa 1978; Janion M., Żmigrodzka M., <i>Romantyzm i egzystencja</i>, Gdańsk 2005; Kleiner J., <i>Mickiewicz</i>, t. 1-2, Lublin 1998; Kowalczykowa A., <i>Słowacki</i>, Warszawa 1994; Witkowska A., <i>Mickiewicz. Słowo i czyn</i>, Warszawa 1998; Witkowska A., Przybylski R., <i>Romantyzm</i>, Warszawa 1995;; Zgorzelski Cz., <i>O sztuce poetyckiej Mickiewicza</i>, Warszawa 2001; <i>Słowacki współczesny</i>, pod red. M. Troszyńskiego, Warszawa 1999; <i>Słownik literatury polskiej XIX wieku</i>, pod red. J. Bachorza i A. Kowalczykowej, Wrocław 1991; <i>Zygmunt Krasieński – nowe spojrzenia</i>, pod red. G. Halkiewicz–Sojak i B. Burdzieja, Toruń 2001; <i>Dramat polski. Interpretacje</i>, pod red. J. Ciechowicza i Z. Majchrowskiego, t.1, Gdańsk 2001.</p>
Dodatkowe informacje:	Warunkiem uzyskania zaliczenia jest napisanie pracy zaliczeniowej (semestralnej). Tematy prac zostaną przedsatwione i omówione na pierwszych zajęciach.